

Toate-s aici

Stefan Doroftei Doimaneanu

Prin sita de slove, cuvântul se cerne,
Trecutul se târâie prin vechi uscăciuni,
Condeiful suspină, la trudă se-așterne,
Pe pergamente de valuri, scriu rugăciuni.

Doar luna, opaițul grădinii de astre
Mai pâlpâie raze, vădit somnoroase,
Pe drumuri de ape, fantome albastre
Se zbenguie-n valuri, dansând grațioase.

Verbul latră timid la la gândul sălbatic,
Povești de iubire, mi-au scris cute pe față,
Muza îmi redă epitetul romantic,
Zarea, pe divinul din ochi se răsfață.

Silabele de vis se leagă-n cuvinte,
Din gânduri răscoapte cad frunze suave,
Noaptea-mi descântă amintiri prăfuite
Alungând pe cele devenite epave.

Toate sunt aici și iubirea și dorul,
Și lacrima plânsă și surâsul pustiu,
Privirea de gală și ura și-amorul,
Deznădejdea tristeței în râsul hazliu.

Toate-s aici și-s ațipite-n cerneală,
Reizvorând prin pana vrăjită de gând,
Poemul sunt Eu și-n curaj și-n sfială
De Euterpe atins, spre voi emigrând.